Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1908. Wydano i rozesłano dnia 3. października 1908. **Część XXI.**

Nr. 98.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 11. sierpnia 1908 L. 79.363, w sprawie przedłużenia gminie miasta Brody koncesyi do pobierania myta kopytkowego.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907, Dz. u. kr. Nr. 155, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża gminie miasta Brody na dalsze trzy lata koncesyę z dnia 7. lipca 1896 (Dz. u. kr. Nr. 47) do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 99.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. sierpnia 1908 L. 81.443, w sprawie zezwolenia gminie Sułkowice na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku.

Na podstawie § 81 ustawy z dnia 18. marca 1888, Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem

Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Sułkowice na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku w wysokości oznaczonej ustawą z 15. kwietnia 1899, Dz. u. kr. Nr. 45, na przeciąg lat 2 począwszy od r. 1909 do końca r. 1910, tudzież na pobór takiej opłaty od piwa przez rok 1909 w dotychczasowej wysokości, przez rok zaś 1910 po 2 K od jednego hektolitra, pod warunkiem, że gmina obowiązaną będzie zabezpieczyć dochód z tych opłat tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z miejscowym dzierżawcą prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 100.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. sierpnia 1908 L. 81.444, w sprawie zezwolenia gminie Nadwórna na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Nadwórna na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa przyzwolony pierwotnie ustawą z dnia 26. stycznia 1888 Dz. u. kr. Nr. 23, a przedłużony ostatnim razem rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 16. stycznia 1906 Dz. u. kr. Nr. 18, na przeciąg lat 2 począwszy od r. 1909 do końca r. 1910 w wysokości oznaczonej w powyżej powołanej ustawie i pod warunkiem, że gmina obowiązaną będzie zabezpieczyć dochód z tych opłat tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego, względnie z miejscowymi dzierżawcami prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 101.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 4. sierpnia 1908 L. 78.720, w sprawie zezwolenia gminie Chodorów na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na podstawie § 82 ustawy z dnia 3. lipca 1893 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Chodorów na pobór 60% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa na przeciąg lat 5 począwszy od r. 1908 do końca r. 1912.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 102.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. sierpnia 1908 L. 87.960, w sprawie zezwolenia gminie Jaworów na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Na podstawie § 87 ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Jaworów na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa w wysokości i pod warunkami określonymi w ustawie z dnia 19. lutego 1900 Dz. u. kr. Nr. 27, do końca roku 1910.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 103.

Ustawa

z dnia 30. lipca 1908, zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Chrzanowie na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi za wkładki i ich należyte oprocentowanie w założyć się mającej powiatowej kasie oszczędności w Chrzanowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Chrzanowie zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi za wkładki i ich należyte oprocentowanie w założyć się mającej powiatowej kasie oszczędności w Chrzanowie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Bad Ischl, dnia 30. lipca 1908.

Franciszek Józef w. r.

Korytowski w. r. **Bienerth** w. r.

Nr. 104.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 31. sierpnia 1908 L. 116.581, tyczące się ustanowienia stacyi kolejowej Żabno stałą stacyą dla ładowania i wyładowywania odżuwaczy i świń.

Na podstawie § 10 ustawy z 29. lutego 1880 Dz. u. p. Nr. 35 i rozporządzenia ministeryalnego z 5. stycznia 1895 Dz. u. p. Nr. 14, c. k. Na-

miestnictwo w porozumieniu z c. k. Dyrekcyą kolei państwowych w Krakowie, ustanawia na linii Tarnów-Szczucin stacyę Żabno stałą stacyą do ładowania i wyładowywania odżuwaczy i świń.

Przy ładowaniu i wyładowywaniu zwierząt na tych stacyach należy przestrzegać postanowień rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 26. listopada 1898 L. 92.582 (Dz. u. kr. Nr. 108).

Rozporządzenie to wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 31. sierpnia 1908.

Nr. 105.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 4. września 1908 L. 118.423, tyczące się obrotu zwierzętami z Serbią.

Odnośnie do rozporządzenia ministeryalnego z 29. sierpnia 1908 Dz. p. p. Nr. 182, tyczącego się prowizorycznego aktywowania traktatu handlowego zawartego z Serbią, c. k. Ministerstwo rolnictwa reskryptem z 29. sierpnia 1908 L. 35.616 oznajmiło, że reskrypt c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 7. lipca 1906 L. 31.842 (tutejsze obwieszczenie z 1. sierpnia 1906 L. 96.733 został uchylony, a od 1. września 1908 począwszy i nadal, pod względem wprowadzania i przeprowadzania zwierząt, surowych płodów zwierzęcych i produktów z Serbii do królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa względnie przez te królestwa i kraje — zarządza się co następuje:

I.

Wprowadzanie i przeprowadzanie:

a) konserwów w hermentycznie zamkniętych puszkach;

b) wełny fabrycznie wypranej i opakowanej w zamkniętych worach;

c) wyschniętych lub solonych kiszek w zamkniętych pakach lub beczkach;

d) topionego łoju i tłuszczu wieprzowego;

e) jaj, twarogu, sera i masła, nie podlega ze względów weterynarno-policyjnych żadnemu ograniczeniu.

II.

Wprowadzanie:

a) wełny nie wypranej fabrycznie, lub w ogóle nie wypranej, jednak opakowanej w zamkniętych worach;

b) rogów, kości, racic, skór, włosów bydlęcych i kozich, szczeci świńskiej, wszystkich tych artykułów w stanie suchym, następnie

c) nietopionego łoju w beczkach lub żołądkach,

dozwolone jest wówczas, jeżeli w stacyi wchodowej będzie udowodnione świadectwem wydanem przez państwowego weterynarza, że te surowe płody zwierzęce pochodzą ze zwierząt zdrowych, że Serbia wolną jest od księgosuszu i że w gminie pochodzenia nie panuje żadna inna, w danym wypadku niebezpieczna choroba zaraźliwa zwierzęca, co do której istnieje obowiązek donoszenia.

III.

Wprowadzanie:

a) solonych skór;

b) przyrządzonego mięsa a mianowicie mięsa peklowanego, szynek i słoniny;

c) zwierząt jednokopytowych;

d) żywego drobiu na targi konsumcyjne, lub do tuczenia do odpowiednio urządzonych i na ten cel specyalnie przeznaczonych zakładów tuczenia, pozostających pod weterynarno-policyjnym nadzorem;

e) bitego drobiu

dozwolone jest pod następującymi warunkami:

W stacyi wchodowej musi być udowodnione świadectwem wydanem przez weterynarza państwowego, że zwierzęta są zdrowe względnie, że surowe płody zwierzęce i produkty pochodzą ze zwierząt zdrowych, że Serbia wolną jest od księgosuszu i że w gminie pochodzenia nie panuje żadna inna, za pośrednictwem dotyczących zwierząt, względnie produktów zwierzęcych przenosząca się zaraźliwa choroba zwierząt, co do której istnieje obowiązek donoszenia.

Solone skóry mogą być nadto dopuszczane tylko w celu natychmiastowego przerobienia w zakładach fabrycznych. O nadejściu tego rodzaju posyłek będzie Ministerstwo rolnictwa zawiadamiać wprost dotyczące władze powiatowe w drodze telegraficznej.

Wprowadzanie peklowanego mięsa, szynek i słoniny — niezależnie od zastosowania przepisów ustawowych i administracyjnych normujących obrót

tymi artykułami — dozwolone jest tylko wtedy, gdy przesyłka pochodzi bezpośrednio ze Serbii.

Odnośnie do zwierząt jednokopytowych musi być poświadczone, że Serbia wolną jest od księgosuszu i że gmina pochodzenia i gminy z nią sąsiadujące wolne są od 40 dni od innych, temu rodzaju zwierząt udzielających się chorób zaraźliwych zwierzęcych, co do których istnieje obowiązek donoszenia.

Świadectwa na posyłki żywego drobiu zawierać mają potwierdzenie, że w gminie pochodzenia od 14 dni nie wydarzyła się żadna zaraźliwa choroba drobiu.

Dopóki wykaz poprzednio wspomnianych targów konsumcyjnych i zakładów tuczenia (lit. d.) nie będzie ogłoszony może być żywy drób wprowadzany do miejsc przeznaczenia wskazanych przez wprowadzającego przy przejściu granicy.

Wprowadzenie zwierząt jednokopytowych i żywego drobiu zależy nadto od tego, że dobry stan zdrowia tych zwierząt stwierdzony będzie badaniem weterynarza urzędowego już przy przejściu przez granicę.

Posyłki żywego drobiu, u którego w miejscu przeznaczenia sprawdzoną zostanie zaraźliwa choroba mogą być poddane natychmiastowej rzezi na niebezpieczeństwo strony.

IV.

Świeże mięso z bydła rogatego i świń może być tylko z takich zwierząt wprowadzane, które przy interwencyi tutejszych organów weterynaryjnych zabito w osobnym oddziale rzeźni w Belgradzie a ilość zabitych zwierząt, jaka może być wprowadzona do obu połów Monarchii, w czasie od 1. września do 31. grudnia 1908, oznacza się na 11.667 sztuk bydła rogatego i 23.334 świń.

Mięso takie wolno wprowadzać jedynie albo wprost, w wagonach oplombowanych przez weterynarzy z urzędu, lub na okrętach pod kontrolą do najbliższej stacyi wchodowej a stąd wprost w wagonach w ten sam sposób oplombowanych do wyznaczonych austryackich i węgierskich miejsc konsumcyjnych, z których żadne nie leży w obrębie Galicyi.

W czasie transportu nie wolno zmieniać miejsca przeznaczenia posyłki.

Inne produkty uzyskane przy zabiciu dotyczących zwierząt, mogą być wprowadzone pod tymi samymi warunkami do rzeczonych miejsc konsumcyi także tylko przy oplombowaniu poszczególnych kawałków.

Zwierzęta muszą być w Belgradzie przed i po rzezi poddane oględzinom i uznane za niepodejrzane przez weterynarzy do tego ustanowionych, względnie musi być mięso uznane za zdatne do spożycia i opatrzone stampiglią.

Do posyłek takich dołączony ma być certyfikat oględzin wydany po myśli sanitarno-policyjnych przepisów państwa, do którego się je wprowadza.

W miejscu przeznaczenia winne organa weterynaryjne odjąć plomby nałożone przez weterynarzy z urzędu. Wprowadzone mięso podlegać ma tym samym ustawowym przepisom sanitarnym, jakie obowiązują dla mięsa tutejszo-krajowego.

Zabite świnie wprowadzać można ze słoniną lub bez niej, natomiast bydło rogate tylko w formie, jaka żądaną jest w dotyczących miejscach konsumcyi.

V.

Świadectwa na wprowadzić się mające z Serbii posyłki zwierząt, surowych płodów zwierzęcych i produktów — jeżeli nie są wydane w języku urzędowym kraju przeznaczenia — zaopatrzone być muszą w tłumaczenie na ten język, widymowane przez weterynarza państwowego.

VI.

Przeprowadzanie:

a) wełny niewypranej fabrycznie lub wogóle niewypranej, jednakże zapakowanej w zamkniętych worach;

b) kości, rogów, racic, skór, włosów bydlęcych i kozich, szczeciny świńskiej, wszystkich tych artykułów w stanie suchym, następnie

c) łoju topionego w beczkach lub żołądkach;

d) świeżego mięsa w plombowanych wagonach, dalej mięsa przyrządzonego, jakoteż bitego drobiu,

dozwolone będzie tylko wówczas, jeżeli w stacyi wchodowej na podstawie świadectwa wydanego przez weterynarza państwowego okaże się, że wspomniane surowe płody zwierzęce pochodzą ze zwierząt zdrowych.

Przewóz bitego drobiu dopuszczalny jest i bez przedłożenia wspomnianego świadectwa.

Wagony, w których przewozi się surowe mięso, muszą być w ten sposób urządzone, aby jeżeli okaże się w czasie transportu potrzeba odnowienia środków chłodzących, niepotrzebne było otwieranie oddziałów, w których mieści się mięso.

VII.

Przeprowadzanie:

a) solonych skór,

b) żywego drobiu,

c) zwierząt jednokopytowych,

dozwolone jest pod następującymi warunkami:

W stacyi wchodowej musi być udowodnione świadectwem wydanem przez weterynarza państwowego, że zwierzęta są zdrowe, względnie, że solone skóry pochodzą ze zwierząt zdrowych, że Serbia wolną jest od księgosuszu i że w gminie pochodzenia nie panuje żadna inna zaraza, która mogłaby się przenieść przez dotyczące zwierzęta lub solone skóry, a co do której istnieje obowiązek donoszenia.

Żywy drób może być przewożony tylko w plombowanych wagonach lub w plombowanych klatkach, o ile te ostatnie są tak urządzone, że niemożliwe jest wypadanie z nich słomy, resztek karmy i odchodów.

Nadto zależy przewóz wspomnianych zwierząt od tego, że przy przejściu przez granicę dobry ich stan zdrowia stwierdzony zostanie badaniem urzędowego weterynarza.

VIII.

W razie przeprowadzania — o ile równocześnie nie istnieją warunki dopuszczające do wprowadzenia — zależy pozwolenie wstępu od tego, czy powołane organa serbskie uwiadomiły o tem przynależne organa urzędowe w stacyi wchodowej, że rząd kraju w którym transport ma wystąpić, nie wzbroni przejścia przez swoją granicę.

Jeżeli mimo to posyłka przy ponownem wystąpieniu na granicy kraju sąsiedniego lub kraju przeznaczenia zostanie zwróconą, należy z transportem postąpić w myśl obowiązujących przepisów weterynarno-policyjnych.

IX.

Do przyjmowania wyżej nazwanych zwierząt i surowych płodów względnie produktów zwierzęcych, celem wprowadzenia względnie przeprowadzenia, przeznaczone są stacye wchodowe: Orsowa, Belobreska, Báziás, Temeskubin, Zimony (Zemuń), Klenak, Mitrowicza (Mitrovica) i Vardiste.

X.

Wprowadzanie i przeprowadzanie wszystkich tych zwierząt, surowych płodów zwierzęcych i produktów, powyżej specyalnie nie wymienionych, jest wzbronione.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane po myśli §§ 44 i 45 ogólnej ustawy o zarazach zwierzęcych, a do transportów wprowadzonych wbrew zakazowi, będą mieć zastosowanie postanowienia § 46 tej ustawy.

Powyższe przepisy wchodzą natychmiast w wykonanie.

Podając to do powszechnej wiadomości uchyla się równocześnie obwieszczenie z 1. sierpnia 1906 L. 96.733.

C. k. Namiestnictwo.

Lwów, dnia 4. września 1908.

Nr. 106.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 28. września 1908 L. 130.329, o grożącem niebezpieczeństwie cholery.

C. k. Namiestnictwo uznając niebezpieczeństwo zawleczenia cholery do kraju za groźne ze względu na szerzenie się tej choroby w Rosyi, ogłasza niniejszem na podstawie postanowień punktu 28 „Instrukcyi o cholerze" wydanej reskryptem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 5. sierpnia 1886 L. 14.067, republikowanej obwieszczeniem tutejszem z 19. lipca 1892 Dz. u. kr. Nr. 48, że z chwilą ogłoszenia niniejszego obwieszczenia obowiązują przepisy zawarte w tej instrukcyi, a tyczące się postępowania w czasie niebezpieczeństwa zawleczenia cholery do kraju, jako też w razie jej pojawienia się w granicach kraju.

W szczególności należy:

1. Przeprowadzić natychmiast, ile możności jak najdalej idącą asanacyę gmin, zakładów publicznych i domów prywatnych przez usunięcie wszelkich nieczystości i dbanie o czystość nadal, zabezpieczenie ludności dobrej i zdrowej wody do picia i do użytku domowego, jako też świeżego powietrza w zakładach publicznych i domach prywatnych.

2. Zwracać szczególną uwagę na stan zdrowia osób, pochodzących z okolic cholerą nawiedzonych w miejscu ich każdoczasowego pobytu.

Właściciele hoteli i zajazdów jako też osoby, które przejezdnych obcych na mieszkanie przyjmują, mają obowiązek o przyjeździe takich obcych i o ich stanie zdrowia natychmiast miejscowej władzy policyjnej donosić. Osoby takie muszą być poddane pięciodniowej obserwacyi ich stanu zdrowia, bez ograniczenia jednak ich osobistej wolności, a wrazie zamierzonej przez nich zmiany miejsca pobytu w ciągu tej obserwacyi, należy zawiadomić o tem Zwierzchność gminną nowego miejsca przeznaczenia w celu dokończenia pięciodniowej obserwacyi. W razie pojawienia się podejrzanych objawów chorobowych u takich osób, należy natychmiast zawiadomić o tem Zwierzchność gminną.

3. Ogłosić w każdej miejscowości w sposób właściwy, że obowiązek donoszenia Zwierzchności gminnej (przełożonemu obszaru dworskiego) o każdym wśród wymiotów, rozwolnienia i kurczów, pojawiającym się przypadku zachorowania cięży na lekarzach ordynujących, przełożonych zakładów przemysłowych i publicznych, właścicielach domów, osobach wynajmujących mieszkania i w ogóle na wszystkich osobach, które dowiedziałyby się o takich przypadkach zachorowania.

4. W razie otrzymania takiego doniesienia winna Zwierzchność gminna (przełożeństwo obszaru dworskiego) zawiadomić o tem bezzwłocznie w drodze telegraficznej lub przez umyślnego konnego posłańca właściwą władzę polityczną I. Instancyi, ze swej zaś strony postarać się o odosobnienie mieszkania, w którem się chory znajduje aż do chwili przybycia zastępcy władzy politycznej, ewentualnie przez postawienie warty przed domem zapowietrzonym.

5. Obowiązkiem każdej Zwierzchności gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) jest postarać się zawczasu o jakiś odosobniony i w najniezbędniejsze sprzęty zaopatrzony lokal, w którym możnaby umieszczać chorych cholerycznych, jakoteż o odpowiedni zapas niegaszonego wapna i czystego płynnego kwasu karbolowego w celu przeprowadzenia dezinfekcyi mieszkań i sprzętów zapowietrzonych.

Wszelkie przekroczenia tych przepisów o ile nie podpadają postanowieniom ustawy karnej, karane będą na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857 Dz. p. p. Nr. 198, grzywną do 200 koron lub aresztem do dni 14.

Lwów, dnia 28. września 1908.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 107.

U s t a w a

z dnia 6. czerwca 1908, o wyłączeniu przysiółka Kruhel pełkiński w powiecie Jarosławskim ze związku gminy administracyjnej Pełkinie i wcieleniu do gminy Kruhel pawłosiowski tego samego powiatu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Kruhel pełkiński w powiecie Jarosławskim wyłącza się ze związku gminy administracyjnej Pełkinie i wciela się do gminy administracyjnej Kruhel pawłosiowski tegoż samego powiatu.

Art. II.

W trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy mają być Rady gminne w Pełkiniu i Kruhelu pawłosiowskim rozwiązane i mają być przeprowadzone nowe wybory do Rad gminnych w obydwu gminach.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 6. czerwca 1908.

Franciszek Józef w. r.

Bienerth w. r.